

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 503/2014
28.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Ж.М., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 188/14 од 15.05.2014. године, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Зрењанину 3Кв 96/14 од 24.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 188/14 од 15.05.2014. године, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Основног суда у Зрењанину 3Кв 96/14 од 24.02.2014. године, тако што Врховни касациони суд задржава као правилно утврђене казне затвора из пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4027/11 од 15.11.2011. године у трајању од шест месеци због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и из пресуде Основног суда у Новом Саду Кв 2249/13 од 25.06.2013. године у трајању од четири месеца (из опозване условне осуде изречене пресудом Основног суда у Новом Саду К 559/12 од 23.05.2012. године), и окривљеног Ж.М. на основу одредбе члана 552. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку а применом члана 60. став 2. тачка 2. у вези члана 45. став 2. Кривичног законика, **осуђује** на јединствену казну затвора у трајању од девет месеци, у коју казну му се има урачунати и време проведено на издржавању казне затвора изречене пресудом Основног суда у Зрењанину 1К 405/11 од 19.09.2011. године и то почев од 20.03.2012. године до 20.09.2012. године као и време које је провео на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Новом Саду Кв 2249/13 од 25.06.2013. године почев од 04.11.2013. године па надаље.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 3Кв 96/14 од 24.02.2014. године, увежен је захтев осуђеног Ж.М. за изрицање јединствене казне, па су преиначене само у погледу одлуке о казни пресуде и то: пресуда Основног суда у Зрењанину 1К 405/11 од 19.09.2011. године која је преиначена пресудом

Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4027/11 од 15.11.2011. године а којом је Ж.М. осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и пресуда Основног суда у Новом Саду Кв. 2249/13 од 25.06.2013. године, која је правноснажна дана 10.07.2013. године а којом је Ж.М. опозвана условна осуда изречена пресудом Основног суда у Новом Саду К 559/12 од 23.05.2012. године која је правноснажна дана 11.06.2012. године па је одређено да се казна затвора у трајању од четири месеца има извршити, па је Ж.М. на основу одредбе члана 552. став 1. тачка 1. у вези члана 60. став 2. тачка 2. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од девет месеци и 23 дана у коју казну му се на основу члана 63. Кривичног законика има урачунати и време проведено на издржавању казне затвора изречене пресудом Основног суда у Зрењанину 1К 405/11 од 19.09.2011. године и то почев од 20.03.2012. године до 20.09.2012. године, као и време које проводи на издржавању казне по пресуди Основног суда у Новом Саду Кв 2249/13 од 25.06.2013. године почев од 04.11.2013. године, па надаље.

Против наведене пресуде Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 188/14 од 15.05.2014. године, због повреде Закона и то члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 45. став 2. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијану пресуду укине и предмет врати истом суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа и у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је пресудом Основног суда у Зрењанину 3Кв 96/14 од 24.02.2014. године, на штету окривљеног Ж.М. повређен кривични закон из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, у вези члана 45. став 2. КЗ, односно учињена повреда закона из члана 439. тачка 3. ЗКП.

Одредбом члана 45. став 2. Кривичног законика, прописано је да се казна затвора из става 1. овог члана изриче на пуне године и месеце, а до шест месеци и на дане.

У конкретном случају окривљеном Ж.М. пресудом Основног суда у Зрењанину 3Кв 96/14 од 24.02.2014. године на основу члана 552. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 60. став 2. тачка 2. КЗ изречена је јединствена казна затвора у трајању од девет месеци и 23 дана уз примену одредбе члана 63. Кривичног законика.

Стога се основано у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаном пресудом повређен кривични закон из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 45. став 2. КЗ, на штету окривљеног Ж.М., па је Врховни касациони суд преиначио побијану пресуду и окривљеног Ж.М. осудио на јединствену казну затвора у трајању од девет месеци, уз урачунавање временаведеног на издржавању казне затвора по правноснажним пресудама како је ближе наведено у изреци пресуде.

Са изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 2. Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.